

Orientering til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om IWC's 43. årsmøde i Reykjavik 27.-31. maj 1991

Af Miljøudvalgets supplerende beretning angående hvalfangst fra 26. juni 1991 fremgår det, at nogle har misforstået forløbet af IWC's møde. For at rette op på dette og for at styrke flertallets fredningsvenlige indstilling ønsker vi, der begge var til stede på mødet, med denne beretning at informere MPU om, hvad der faktisk skete i Reykjavik.

Først og fremmest var det glædeligt, at udvalgets flertal inden mødets åbning havde tilkendegivet, at man ønskede Danmarks støtte til moratoriet for kommerciel hvalfangst opretholdt.

De udtalelser, som den danske delegation på regeringens vegne fremkom med såvel ved forberedelsen til mødet som under selve mødet kunne imidlertid i høj grad mistolkes i anden retning. Det afstedkom uklarhed om den danske holdning – og for første gang usikkerhed om de grønlandske undtagelseskvoter. Derudover betød udtalelserne, at Danmark blev udelukket fra gruppen af fredningsvenlige lande. Som følge heraf var den danske delegation udelukket fra de forhåndsforhandlinger, der sædvanligvis sikrer Danmark såvel indflydelse på som informationer om »baglandets« holdning til de danske kvoteønsker. Det resulterede blandt andet i, at Danmark ikke, som sædvanligt, ved mødets start kunne afgive klare meldinger om kvoteønsker.

Først da Udenrigsministeriet flere dage ind i mødet ændrede den danske instruks om støtten til den japanske »small-type whaling«, lettede situationen, og de grønlandske undtagelseskvoter gik igennem.

Selv om dette møde endte nogenlunde tilfredsstillende, er der dog stadig væk i IWC's fredningsvenlige gruppe usikkerhed om den

danske politik: er det flertallet i Folketingets Miljøudvalg, der tegner den danske holdning? Ikke blot instruks, men også den stærke repræsentation af fangstinteresser i den danske delegation gav det klare indtryk, at Danmark arbejder for en omgående genoptagelse af den kommercielle hvalfangst, endda uanset, at det nye forvaltningsgrundlag (RMP – Revised Management Procedure) ikke er vedtaget og iværksat. Såvel åbningstalen som stemmeafgivningen og de ledsagende forklaringer støttede dette indtryk af den danske linje.

Før vedtagelsen af moratoriet i 1982 var Danmark mest tilbøjelig til at støtte klubben af hvalfangstlande, men ændrede holdning i 1981. Siden moratoriets vedtagelse er gruppen af hvalfangstlande blevet betydeligt mindre, idet kun nogle få (rige) lande, nemlig Japan, Island og Norge er tilbage. Spanien, Argentina, Chile, Brasilien, Peru, Sydkorea, Sydafrika og Sovjetunionen har alle standset deres kommercielle fangster, og de fleste af disse lande er nu aktive medlemmer af den store flertalsgruppe af fredningsvenlige lande.

Denne gruppe, der hidtil har vist forståelse for de grønlandske undtagelseskvoter, er selvsagt ikke upåvirket af, at Danmark sammenblander de grønlandske fangstbehov med Japans, Islands og Norges kommercielle fangstinteresser.

Siden mødet har MPU udsendt en supplerende beretning. Heri fremkommer mindretallet med en beskrivelse af mødets forløb, som det er vanskeligt at genkende for os, der var til stede på mødet.

For eksempel kan det umuligt passe, at den danske delegation først den 29. maj, to dage inde i mødet, opdagede, at der ikke kunne